

Sygn. akt V KZ 62/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **J. Ż.**,  
skazanego z art. 178a § 1 k.k.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu  
w dniu 27 stycznia 2021 r.,  
zażalenia skazanego na postanowienie Sadu Okręgowego w S.  
z dnia 10 listopada 2020 r., sygn. akt IV Ka (...),  
odmawiające przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku  
o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego  
w S. z dnia 13 października 2020 r., sygn. akt IV Ka (...),  
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

**p o s t a n o w i ł :**

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 10 listopada 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), odmówił przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 13 października 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 stycznia 2020 r., sygn. akt VII K (...).

Od tego orzeczenia zażalenie wniósł skazany, podnosząc zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść zaskarżonego postanowienia tj.

art. 126 § 1 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. przez błędne i sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego przyjęcie, że skazany w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że w sprawie wystąpiła niezależna od niego przyczyna powodująca niemożność złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku w przewidzianym do tego terminie, a nadto skazany wiedział, iż na rozprawie z dnia 13.10.2020 r. może zapaść względem niego wyrok, podczas gdy:

- skazany borykał się z niezależnymi od niego problemami zdrowotnymi uniemożliwiającymi mu złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku w terminie przewidzianym przepisami prawa, w szczególności mając na względzie, że złamanie kości piszczelowej istotnie utrudniało mu jakiegokolwiek przemieszczanie się, a tym samym wykluczało nadanie przedmiotowego wniosku przez skazanego przesyłką poleconą, jak również doręczenie go przez skazanego do Sądu Okręgowego w S., a nadto
- skazany nie posiada stosownej wiedzy prawniczej i doświadczenia, które pozwalałyby mu przewidzieć, że Sąd Okręgowy w S. może na rozprawie z dnia 13.10.2020 r. wydać orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, a tym samym skazany z przyczyn od niego niezależnych nie pozyskał stosownej informacji o dacie wydania orzeczenia w sprawie, która rozpoczynała bieg terminu na złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości przez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 13 października 2020 r., sygn. akt IV Ka (...).

**Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym to na stronie wnoszącej o przywrócenie terminu zawitego ciąży obowiązek wskazania wszystkich okoliczności, które uniemożliwiły jej dokonanie czynności procesowej w przewidzianym terminie, a także uprawdopodobnienie, że nastąpiło to z przyczyn

od strony niezależnych, tj. przekonywującego uzasadnienia zaistniałego uchybienia i wskazania podstaw swoich twierdzeń (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2019 r.; V KZ 25/19, LEX nr 2699520; zob. też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2020 r., IV KZ 49/20, LEX nr 3077338*).

W świetle lakonicznej i ogólnikowej argumentacji wyrażonej we wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku nie budzi wątpliwości trafność stanowiska Sądu Okręgowego w S., który wnikliwie przeanalizował realia procesowe sprawy i szczegółowo odniósł się do twierdzeń wnioskodawcy. Zasadności przekonania tego Sądu nie podważają rozwinięte w zażaleniu twierdzenia skazanego.

Podstawową kwestią, która legła u podstaw niedochowania przez J. Ż. terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie był w ocenie skarżącego brak świadomości wydania wyroku na rozprawie odwoławczej w dniu 13 października 2020 r. W tym kontekście najzupełniej prawidłowe było przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że skazany zaniedbał swoje interesy poprzez to, iż nie wykazał zainteresowania losem sprawy zaraz po terminie rozprawy odwoławczej, o której został należycie zawiadomiony, a mógł to zrobić - niezależnie od stanu swego zdrowia – korzystając ze środków komunikacji na odległość (telefon, e-mail). Uczynił tak zresztą korzystając z poczty internetowej, ale dopiero w dniu 2 listopada 2020 r. Powoływanie się przez skazanego na brak wiedzy prawniczej i stosownego doświadczenia nie może usprawiedliwiać jego zaniechania w tym względzie. Oczywiście dla każdego oskarżonego, wobec którego nie zachodzą przesłanki obrony obligatoryjnej jest bowiem to, że jeżeli na dany dzień została wyznaczona rozprawa odwoławcza, na której będzie rozpoznawana apelacja obrońcy oskarżonego, to w tym dniu Sąd drugiej instancji może wydać wyrok. Wolno na marginesie zauważyć, że w aktach sprawy znajduje się skierowana do skazanego nieodebrana korespondencja, zawierająca pouczenie o treści art. 422 k.p.k., normującego tryb złożenia wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku (k. 118, 119). Jej niepodjęcie, wobec pouczenia J. Ż. o wynikającym z art. 75 § 1 k.p.k. obowiązku zawiadomienia organu prowadzącego postępowanie o każdej zmianie miejsca swojego zamieszkania lub pobytu trwającego dłużej niż 7 dni (k. 35v),

obciąża skazanego, czyniąc zadość realizacji obowiązku informacyjnego w ramach zasady lojalności procesowej (art. 16 § 1 k.p.k.).

W świetle powyższego kwestią wtórną pozostaje stan zdrowia skazanego, który przy braku wiedzy o zapadłym wyroku i tak nie podjąłby inicjatywy zmierzającej do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego. Z tego względu jedynie na marginesie wolno zauważyć, że także i na tej płaszczyźnie stanowisko Sądu Okręgowego nie jest wadliwe i nie podważa go argumentacja rozwinięta w zażaleniu. Sąd ten dostrzegł, że okoliczności przytoczone we wniosku o przywrócenie terminu zostały już zasygnalizowane w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r., które spowodowało odroczenie rozprawy odwoławczej wyznaczonej na dzień 5 sierpnia 2020 r. i ustalenie nowego terminu rozprawy właśnie na dzień 13 października 2020 r. Sąd Okręgowy trafnie zauważył, że po zawiadomieniu o tym terminie skazany nie wnioskował o jego zmianę ani nie sygnalizował okoliczności związanych ze swoim stanem zdrowia. Niezależnie od tego, nawet gdyby skazany miał wiedzę o zapadłym w dniu 13 października 2020 r. wyroku, a problemy zdrowotne znacznie utrudniałyby mu poruszanie się, to stosowny wniosek mógł złożyć za pośrednictwem innej osoby lub nadać przez kuriera, który odebrałby korespondencję z domu skazanego. Również zatem i stan zdrowia J. Ż. nie stanowił przeszkody, o której mowa w art. 126 § 1 k.p.k. Także przedłożone przez skarżącego dokumenty dotyczące leczenia szpitalnego z grudnia 2019 r., zlecenia na zaopatrzenie w ortezę z czerwca 2020 r., czy też zaświadczenie lekarskie z 23 listopada 2020 r. lub legitymacja emeryta-rencisty, nie wnoszą nic istotnego do przedmiotowej sprawy, a co mogłoby mieć wpływ na ocenę kwestii przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 października 2020 r.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.